

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

منتشره در: المیادین
نویسنده: حسنی محلی
ویراستاری و ارسال: علی مشرف
۱۴ اگست ۲۰۲۳

اسد خطاب به اردوغان: ما در یک وادی هستیم و شما در وادی دیگر.

اسد موضوع آوارگان سوری در خارج از کشور را مورد توجه قرار داد. او اردوغان و متحدانش در منطقه و خارج از کشور را «از ابتداء مسؤول این موضوع و مانع بازگشت آنها به کشورشان» دانست.

بشار اسد رئیس جمهور سوریه در مصاحبه با «اسکای نیوز – عربی» گفت: هدف ما تضمین خروج ترکیه از تمام سرزمین های سوریه است در حالی که هدف اردوغان مشروعیت بخشیدن به این اشغالگری ترکیه است. بنابراین، دیدار نمی تواند با شرایط اردوغان انجام شود و دیدار بدون پیش شرط به معنای بدون دستور کار و بدون دستور کار به معنای بدون آمادگی و بدون آمادگی به معنای بدون نتیجه است. بنابراین، چرا باید ما با هم ملاقات کنیم؟ برای نوشیدن نوشیدنی و تنقلات؟

این دیدارهای برنامه ریزی شده در واقع یکی از ویژگی های روابط بین اسد و اردوغان بود که قبلاً و در بیش از یک بار در سطوح مختلف صورت گرفت که آخرین آنها جلسه مشترک کابینه ترکیه و سوریه در ۲۴ دسامبر ۲۰۱۰ در انقره بود.

به نظر می رسد سخنان رئیس جمهور اسد در پاسخ به آخرین اظهارات «هدفمند» رئیس جمهور اردوغان پیش از سفر اخیر او به عربستان سعودی، امارات و قطر بوده است، زیرا گفت: «می توانیم یک اجلاس چهارجانبه با سوریه، روسیه و ایران داشته باشیم، و من برای دیدار با اسد باز هستم، اما آنچه برای من مهم است رویکرد اسد نسبت به

ماست. شرط دمشق برای خروج کامل نیروهای ترکیه قبل از برگزاری هر جلسه چهارجانبه یا دوجانبه به هیچ وجه قابل قبول نیست.”

اردوغان آن زمان افزود: “ما در حال مبارزه با تروریسم در سوریه هستیم؛ پس چگونه می توانیم در حالی که کشور ما به طور مداوم توسط تروریست ها (اشاره به حزب کارگران کردستان ترکیه و شاخه سوری آنهاست) در مرزمان تهدید می شویم، عقب نشینی کنیم؟! بنابراین، ما انتظار داریم دمشق موضع منطقی داشته باشد.”

رئیس جمهور اسد در مصاحبه خود نیز به این موضوع پرداخت و گفت: “تروریسم موجود در سوریه یک محصول ترکیه ئی است، از جمله جبهه النصره یا احرار الشام و غیره، همه آنها نام های مختلف یک طرف هستند.”

اسد که به موضوع پناهندگان سوری در خارج از کشور پرداخته است، اردوغان و متحدانش در منطقه و خارج از کشور را “مسئول این موضوع از همان ابتداء” و “مانع بازگشت آنها به کشورشان” دانسته است، بدون این که “بدبینی خود را از آینده رابطه سوریه با کشورهای عربی پس از شرکت در اجلاس عربی در جده” پنهان کند. او گفت: “مشکل اعراب این است که روابط خود را بر اساس نهادینه نکرده اند. بنابراین، آنها نهادهائی ایجاد نکردند. و اگر در مورد روابط دوجانبه صحبت کنیم، به همین دلیل ضعیف هستند و همچنین رابطه جمعی اعراب از طریق این اتحادیه همین بیماری را دارد، زیرا اتحادیه عرب به یک نهاد واقعی تبدیل نشده است.”

به نظر می رسد بدبینی رئیس جمهور اسد از واقعیت روابط بین کشورهای عربی رئیس جمهور اردوغان را تشویق می کند تا شرایط سوریه را رد کند، از جمله مهمترین آنها خروج نیروهای ترکیه از حدود ۱۰ درصد از خاک سوریه، و همچنین توقف هر نوع حمایت ترکیه از گروه های به اصطلاح “ارتش ملی سوریه”. این دومین شرط مهم سوری است، همانطور که وزیر امور خارجه فیصل مقداد در جریان دیدار با همتای ترکیه ئی خود مولود چاوش اوغلو (وزیر امور خارجه سابق ترکیه) در ماه مه گذشته در مسکو با حضور وزرای دفاع روسیه و ایران تأیید کرد.

تعداد این دیدارها از یک سری دیدارهای بین وزرای دفاع و رؤسای سازمان های اطلاعاتی سوریه و ترکیه، حتی از دیدارهای با مشارکت روسیه و ایران نیز پیشی گرفته اند. و به نظر می رسد واضح است که با توجه به روابط پیچیده بین دستگاه های مختلف ترکیه و طرف سوری، در زمینه های سیاسی، نظامی و اطلاعاتی ثمری نداشته اند.

همه می دانند که برای انقره بسیار دشوار است که از این روابط که در دو سطح منطقه ئی (لیبی) و بین المللی (قفقاز) به نفع آنها است، صرف نظر کند، تا زمانی که معتقد است داده های عربی، منطقه ئی و بین المللی به سود آنها است. در این میان اطلاعاتی وجود دارد که “طرح ها و پروژه های” جدید عربی قصد دارند در غرب سوریه، ایران را یعنی در واقع حزب الله را هدف حملات جدیدی قرار دهند.

این همچنین توضیحی است برای تشنج های اخیر در لبنان و فراخوان کشورهای خلیج فارس برای خروج شهروندان خود از لبنان، تحریکات مرزی بین عراق و کویت، شکست پروژه های صلح در یمن و در نهایت، صحبت در مورد تشدید حضور نظامی ایالات متحده در شرق فرات و در مرز سوریه و عراق، که رسانه های ترکیه در چارچوب علاقه ترکیه به این تحولات در مورد آن دائماً صحبت می کنند، اول از همه، به این دلیل که با محاسبات تکنیکی و ستراتیژیک انقره در شرق فرات، جایی که کردها هستند، مرتبط است و دوم، زیرا رئیس جمهور اردوغان قصد دارد از همه این تحولات در خدمت برنامه ها و پروژه هایش در سوریه و منطقه به طور کلی استفاده کند، تا به خروج از آنجا فکر نکند و از کارت پناهندگان سوریه در ترکیه همچنان استفاده کند.

رسانه های ترکیه از موفقیت رئیس جمهور اردوغان در تلاش های خود برای جلب ریاض و ابوظبی (از جمله در زمینه صنایع جنگی مشترک) صحبت می کنند در عین حال بر ائتلاف سنتی ترکیه با دوحه تأکید می کنند، آنهم نه تنها

در مورد سوریه، بلکه در کل منطقه، تا زمانی که نظام های خلیج فارس دیدگاه سنتی خود نسبت به ایران را رها نکرده‌اند.

نظام های خلیج فارس ترکیه را به عنوان یک عنصر مهم برای متعادل کردن نقش خود می بینند، که آنها را به ائتلاف استراتژیک در آغاز آنچه “بهار عربی” نامیده می شود، سوق داد، زیرا تهران از رئیس جمهور اسد حمایت می کرد. به نظر می رسد که پایتخت های خلیج فارس در تلاش هستند تا اسد را به نقطه صفر در بحران سوریه بازگردانند، تا همه از او بخواهند که از ایران فاصله بگیرد و مهمتر از همه حزب الله، منبع وحشت واقعی برای همه است، به ویژه برای رژیم صهیونیستی اسرائیل.

رئیس جمهور اردوغان به دنبال باز کردن صفحه جدیدی با این رژیم های عربی است، عملی که پس از این که به دلیل تأخیر در فرآیند عادی سازی با عربستان سعودی، به تعویق افتاد. در دوران “بهار عربی” همه به طور مستقیم یا غیرمستقیم در خدمت اسرائیل بودند و پس از آن، به ویژه در این مرحله که رژیم اسرائیل با مشکلات داخلی که آینده آن را تهدید می کند مواجه شده است. رژیم اسرائیل به نوبه خود اعتراف می کند که آنچه که آنها از آن می ترسند حزب الله است و اگر این نیرو نبود، بقیه منطقه در یک دره قرار داشتند و رژیم اسرائیل در قلعه کوه بود.

این توضیحی است برای تناقضات حاکمان عرب و مسلمان، گوئی همه در تئاتر خاورمیانه بزرگ یا جدید بازی می کنند و هدف آنها فقط به تأخیر انداختن زوال موجودیت اسرائیل یا تضمین بقای آن در این جغرافیا است. تحولات اخیر منطقه ثابت کرده است که تباری، توطئه و خیانت یک وضعیت ژنتیکی در میان اکثر حاکمان، رهبران، روشنفکران و مهمتر از همه رسانه های آنها است، و همه آنها بلندگوی این رژیم هستند.